

pensionsberettigede Embedsmænds Tal, og for tilbørligt at vurdere Omfanget af disse Indskrænkninger maa det erindres, at den her opgjorte Calcule, som grundet paa de i Tiden fra 1851 til 1864 stedfundne Pensioneringer, er paavirket af Embedsforholdenes Ordning langt tilbage i Tiden; den gjennemsnitlige Tjenestetid for alle i hine 13 Aar pensionerede Embedsmænd er 31 Aar, og hvis Alle netop havde denne Gjennemsnitstjeneste, vilde altsaa Tidspunktet for deres første kongelige Ansættelse falde imellem 1820 og 1833; men selvfølgelig gaaer den for Mange længere tilbage, for Nogle lige indtil Aarhundredets Begyndelse eller længere. Indskrænkningen i de pensionsberettigede Embedsmænds Antal maa i en dobbelt Henseende bevirke, at den af de væsentlig forskellige ældre Forhold paavirkede Calcule angiver et for høit Pensionsbeløb; thi ikke blot medfører Indskrænkningen i Embedsmændenes Antal, at der fremtidig bliver ogsaa færre Pensionister, men den bevirker ogsaa, at Enhver faaer kongelig Ansættelse senere end før og altsaa en kortere Tjenestetid at lægge til Grund for Pensionsberegningen. Exempelviis skal det saaledes fremhæves, at samtlige i det nævnte Tidrum pensionerede Embedsmænd under Centraladministrationen (alle Ministerierne) have gjennemsnitlig faaet kongelig Udnævnelse i en Alder af 28³/₄ Aar og derefter gjennemsnitlig tilbagelagt en Tjenestetid af 27 Aar inden deres Afstedigelse; men disse Tal ere meget stærkt paavirkede af den tidligere Ordning, hvorunder saagodt som det hele Personale var kongelig ansat, og de betydelige Indskrænkninger, som deels allerede ere udførte, deels yderligere bragte i Forflag af Regjeringen, og hvorefter kongelig Udnævnelse først faaes ved Avancement til Fuldmægtig, vil deels bevirke, at Mange, der tidligere kunde naae at tilbagelægge en temmelig lang Tjenestetid som pensionsberettiget Embedsmænd, fremtidig slet ikke ville opnaae Pensionsret, og at de Andre ville opnaae den i en langt senere Alder, og altsaa deres gjennemsnitlige Tjenestetid som pensionsberettigede Embedsmænd blive meget betydelig kortere end 27 Aar. Et andet Exempel skal tages fra Militæretaterne, der have saameget større Krav paa

at tages Betragtning, som de dem vedkommende Pensioner spille en forholdsviis stor Rolle paa Pensionslisten, idet de beregnede paa Capitalfod tilsammen (de ved Tjenesten Tilskadedkomne dog ikke medregnede) udgjøre 2 363 000 Rb., altsaa næsten 44 pCt. af det hele ovenanførte Beløb for Pensioner til Embedsmænd beregnede efter Tjenestetid. Tidligere opnaaedes Pensionsretten strax ved Udnævnelse til Secondlieutenant, og Gjennemsnitsalderen for Pensionsrettens Begyndelse er for de heromhandlede Pensionister (blandt hvilke ogsaa de civilmilitaire Embedsmænd ere medregnede) kun 20³/₄ Aar, medens efter den nuværende Ordning af Hæren og Søværnet kongelig Udnævnelse først opnaaes ved Avancement til Premierlieutenant, altsaa i en betydelig senere Alder end den anførte, hvortil kommer, at iblandt Secondlieutenanterne det aldeles overveiende Fleertal ingenfinde vil opnaae Pensionsret. Paa den anden Side har den nugældende Ordning af Forsvarsvæsenet indført en Foranstaltning, nemlig Linieofficereernes Afstedigelse ved bestemte Aldersgrændser, som ikke har været gjældende med Hensyn til de ved denne Calcule benyttede Pensioneringer, og om hvis Virkning, som i høit Grad vil være afhængig af de til et givet Tidspunkt tilstedeværende relative Aldersforhold i Officerscorpsets forskellige Klasser, det ikke er muligt forud at danne sig nogen bestemt Mening. Tages det imidlertid i Betragtning, at der i de heromhandlede 13 Aar er forefaldet 219 Forsvarsvæsenet vedkommende Pensioneringer paa Grund af Alder, Svagelighed og lignende Aarsager, med en gjennemsnitlig Pensions størrelse af lidt over 1 000 Rb., og en gjennemsnitlig Tjenestetid af 32 Aar og Levealder af 52²/₃ Aar, samt at 61 pCt. heraf have faaet ²/₃ Gage i Pension med en gjennemsnitlig Tjenestetid af 40 Aar, Levealder af 58²/₃ Aar og Pensionsbeløb af 1 370 Rb., vil det sees, baade at der ogsaa uden Bestemmelse om Aldersgrændser har været en stærk Trang til Afstedigelser i Militæretaterne, og at disse for en ikke ringe Deel ere faldne i de høiere Charger, saa at der tør være Grund til at antage, at Indførelsen af de nævnte Aldersgrændser, der netop ville fordele Afstedigelserne